

PATENTBESVÄRSRÄTTENS

DOM

meddelad med anledning av besvär över Patent- och registreringsverkets härvid fogade beslut.

Klagande: Sydskiffer AB (tidigare GEBI-Produktion AB)
(sökande)

Ombud: Ahlpatent AB

Motpart: Jan Rube AB (invändare)

Ombud: Awapatent AB

Målet gäller: Patent på "Sätt för läggning av yttertak och mekaniskt infästningsdon vid utövande av sättet".

YRKANDEN

I besvären vidhåller sökanden sin patentansökan med nya patentkrav inkomna den 1 november 1994.

Invändaren bestrider ändring.

I målet har hållits muntlig förhandling.

R-r

Postadress
Box 27160
102 52 STOCKHOLM

Besöksadress
Karlavägen 100
Hus R, bottenv.

Telefon Telefax
08-783 38 50

783 76 37

Patentbesvärsrätten bifaller inte besvären.

SKÅL

Ansökningen avser dels ett sätt för läggning av yttertak dels en bricka f r användning vid läggning av yttertak.

Närmare bestämt avses enligt ingressen till patentkravet 1 ett sätt f r läggning av yttertak på hårt underlag, där väder av en v rmef rseglingsbar duk av material, som ej  r permeabelt för vatten i vätske- eller ångfas, sammanv lles eller sammanv rmes så att en tät skarvrand bildas utefter två närliggande v dkanter, där övre v den täcker en f rankringsrad i den underliggande v den och bindemedel mellan v derna ej används.

Likaså avses enligt ingressen till patentkravet 2 en bricka f r användning vid läggning av yttertak, där en v rmef rseglingsbar duk av material ej permeabelt för vatten skall förankras till ett hårt underlag med spik eller skruv genom en bricka.

Såsom sökanden f r förstås  r bl.a. följande problem förknippade med den tidigare använda tekniken. Skallen hos den spik eller skruv som en bricka monteras med ger en upphöjning under den övre, brickan täckande v den, vilket kan medföra att skallen trycks ut genom eller försvagar denna v d. Det  r därför väsentligt att en så nära som möjligt plan yta erhålles i toppen på den monterade brickan. Vidare kan takmaterialet skjuvas s nder av kanten på brickan om en bricka sk r in i materialet. Det  r därför också viktigt att den underliggande v den endast spänns mot underlaget.

En l sning på nämnda problem erhålles enligt sökanden genom ett utförande av s tt och bricka i överensstämmelse med vad som anges i den kännetecknande delen av respektive krav.

Vad gäller sättet enligt kravet 1 skall därvid underliggande v d förankras till underlaget med spik och skruv genom brickor med väsentligen centralt h l vars närmast omgivande del  r nedsänkt och bildar en grop i upphöjningen

över en kant runt brickan, där hålets rand för en obelastad bricka ligger väsentligen över kantens plan och där gropen i sin övre del har en mjuk avrundad övergång i upphöjningen så att spännkraft för fasthållning av underliggande våd erhålles mot brickans rand.

För brickan enligt kravet 2 gäller att den har ett väsentligen centralt hål, vars närmaste omgivning är nedsänkt i brickan och bildar en grop i en upphöjning över en kant runt brickan, där upphöjningen är så vald att hålets rand för en obelastad bricka ligger väsentligen över kanten och där gropen i sin övre del har en mjuk avrundad övergång i upphöjningen.

En bricka av det slag som anges i ingressen till det självständiga patentkravet 2 är förut känd genom den i överklagade beslutet åberopade amerikanska patentskriften 4 467 581. I ett utförande (se fig. 6 och motsvarande textavsnitt) är denna bricka avsedd att tillsammans med underliggande ej vattengenomsläppliga duk täckas av en remsa e.dyl. som kan vara av samma material som duken och genom limning är fäst vid denna. Såsom klart framgår av figuren har brickan ett centralt hål vars närmaste omgivning är nedsänkt i brickan och bildar en grop i en upphöjning över brickans kant (periferi). Såsom vidare framgår (jfr fig. 2, som enligt vad som anges i spalt 3, rad 43-44 avser samma bricka som den som används vid takutförandet enligt fig. 6) ligger hålets rand ostridigt ett stycke över kanten hos brickan då denna är obelastad (jfr spalt 2, rad 64-65). Brickan är avsedd att användas så att den medelst en spik, som slås ned i underlaget och vars huvud därvid uppenbarligen ryms i gropen, spännes mot duken.

Den i kravet 2 angivna brickan kan möjligen anses skilja sig från den genom den ovannämnda amerikanska patentskriften förut kända i ett enda avseende, nämligen vad gäller övergången mellan gropens övre del och upphöjningen som sålunda skall vara mjukt avrundad. Vid den kända brickan torde motsvarande övergång kunna karakteriseras som mera skarp eller kantig. Det har i målet emellertid ej påvisats att ett utförande i detta avseende i enlighet med vad som anges i kravet skulle medföra någon oförutsebar effekt. Skillnaden måste alltså bedömas vara ur patenterbarhetssynpunkt oväsentlig. Det förhållandet att vid den förut kända brickan den perifera kanten kan skära in i duken, att en ringformad fördjupning finns runt den centrala gropen liksom att tätningemedel eller liknande kommer till användning saknar betydelse vid bedömningen av skillnaderna mellan brickan enligt kravet 2 och

den förut kända eftersom brickan sådan den är definierad i kravet ej utesluter att det kan förhålla sig på angivet sätt även vid denna.

Då den i kravet 2 angivna brickan ej skiljer sig väsentligt från vad som visats vara förut känt är den ej patenterbar.

Att vid ett allmänt brukat taklägningsförfarande (se exempelvis den i det överklagade beslutet åberopade rapporten R17:1985 från Byggforskningsrådet, fig. 2.2) enligt ingressen till patentkravet 1 utnyttja en bricka av i kravets kännetecknande del angivet och, i enlighet med vad som utretts ovan, i allt väsentligt förut känt slag innebär ej heller något patenterbart.

Vid denna utgång saknar Patentbesvärsrätten anledning att pröva den i målet väckta frågan om patentkraven har erforderlig motsvarighet i grundhandlingarna och är nog klara.

Björn Pernold

Göran Andersson

Per-Åke Schulze

Referent

Enhälligt

BESVÄRSHÄNVISNING, se bilaga (Formulär A)